

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800

Letna naročnina . . . . . L 1.500

Letna inozemstvo . . . . . L 2.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 9 (629)

Gorica - četrtek 2. marca 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Za svetost družine

Vprašanju družine je posvečen molitveni namen za mesec marec. Sveti oče Janez XXIII. želi, da bi v tem mesecu še posebej molili, da bi se družine med težavami in zahrbtnostmi, ki jih povzročata moderni napredek, čutile močnejše, in sicer s pomočjo nauka o krščanski veri in s pogostim prejetjem svetih zakramentov.

Prva zahrbtna nevarnost družin je razkosanost članov, ki jo sestavljajo. Izredno pogosti so primeri, ko oče dela na eni strani, mati zopet drugod, in sin študira v mestu, drugi v inozemstvu, tretji je v službi ali je izven doma zaradi drugih opravkov. Domov prihajajo enkrat eden, enkrat drugi. Vsak kratko pozdravi, naglo pojé in zopet odide. Sestanejo se samo ob izrednih veseljih ali žalostnih dogodkih. Nato se znova prične razkosanost družine. Sila, ki jih je povezala, se naravno vedno bolj manjša. Medsebojno globoko poznavanje in razumevanje je nemogoče. Nič več ni mogoče dati družini tiste trdnice in organske osnove, s katero so nekoč prejeli družinske tradicije in jih prenašali bodočim rodovom.

žine in žena je podrejena možu. Otroci pa so podrejeni obema; 5. Kadar pride do nove družine, ima ta popolno avtonomijo kot nova družba, ki jo je ustanovil Bog. Toda spoštovanje otrok do staršev je v njih vedno in močno vtisnjena tudi potem, ko ustanove lastno družino. Bog blagoslovlja otroke, ki vedno spoštujejo svoje starše.

BOŽJA MILOST IN ZAKRAMENTI

Da pa člani družine v resnici žive po tem nauku je vsem potrebna božja milost. Ne samo ženi, marveč tudi možu. Slednji često odobrava in je zadovoljen, da gre žena k sveti maši, da gre k spovedi in da prejema sv. obhajilo. Toda da bi to storil tudi sam skupno z njo, kar bi bilo najlepše, ali da bi to storil vsaj sam, za to se ne briga. Morda to stori za veliko noč; toda iti k obhajilu samo za veliko noč, je premalo, zato je izredno težko, če ne nemogoče, da bi tak moč nastopal z dostojanstvom in odgovornostjo, ki jo ima kot družinski poglavar.

Božje milosti pa ne potrebujejo samo starši, marveč tudi otroci. Če že ni lahko,

da prejemo svete zakramente skupno s starši, naj to store vsaj sami. Kadar starši vztrajajo pri tem, da gredo otroci pogosto k sv. zakramentom, ti slednji pri tem ne smejo čutili nobenega, niti najmanjšega šiljenja, marveč morajo v tem videti samo željo staršev, ki jim hočejo dobro. Starši se namreč mnogo bolj kot otroci zavedajo nevarnosti, ki jih prinaša moderni napredek mladini. Samo pogosto prejetje sv. zakramentov bo mladim dalo tisto potrebno silo, ki jo potrebujejo, da se bodo ubranili nevarnostim in da se bodo znali boriti proti njim.

Naj bi vsi slišali in izpolnili ta molitveni namen svetega očeta za mesec marec.

Kennedyjeva poslanica Hruščevu

Ameriški predsednik Kennedy je s svojimi svetovalci določil novo politiko do Sovjetske zveze. Po veleposlaniku Thompsonu je poslal Hruščevu osebno poslanico. Poučeni krogi vedo povedati, da zahteva od Moskve, naj pokaže najprej dobro voljo s pristankom na mirno ureditev kongoške-laoške krize.

MORALNE NEVARNOSTI ZA DRUŽINO

Druga nevarnost je moralnega značaja in so ji izpostavljeni zlasti mladi člani družine. Na moralne nevarnosti nalete na cestah, na izzivalnih lepkih, v revijah, v nemoralnih povestih, v zabaviščih, ki so raztresena povsod.

Pa tudi ne preveč mladi niso brez teh nevarnosti, kajti strasti niso ugasnile in skušnjave tudi njim ne dajo miru.

Tretja velika nevarnost za družino je v preveč velikih in številnih željah, s katerimi nismo nikoli zadovoljni. Oče troši na en način, mati na drugi. Tako denarja ni nikoli dovolj, mesečna bilanca se nikoli ne ujema in vedno kaže primanjkljaj. Nezadovoljnost greni duhove.

Otroci se ne zadovoljujejo več z običajnimi stvarmi in hočejo vedno novih. Čim bolj jim matere skušajo ugoditi, tem bolj so zahtevni. Otroci sami pravijo: starši ne smejo vedeti, kam gremo, ne smejo se udeležiti naših praznovanj, ne smejo se pritoževati, če pridemo pozno ponoči domov, ne smejo gledati, kaj beremo, ne smejo se baviti z našimi sentimentalnimi odnošaji, kajti to so izključno osebna vprašanja, in tako dalje.

Ne trdimo, da so vsi sinovi in hčere taki. Kajti v tem primeru bi se znašli pred mnogo nevarnejšim socialnim prevratom. Toda nekaj tega viharnega vetra in razburkanega morja je danes v dušah številne mladine.

Na ta način je družina silno ogrožena. Veliko število zažigalnih vrvic je pripravljeno za kako nepričakovano eksplozijo. Tudi vse okolje je nemirno in vsak se je učvrstil v svojem braniku, kjer hoče za vsako ceno obdržati svoj položaj.

Celotna ugotovitev sodobnih nevarnosti in zahrbtnosti, ki prete družini, bi morala biti mnogo širša. Zdi se nam pa, da so te, ki smo jih našli, najtežje. Okoli njih se vrste kot bolno nezdravo spremstvo vse druge nevarnosti. Papežev namen apostolstva molitve za marec z vso jasnostjo navaja, kaj moramo storiti, da pobijamo te nevarnosti in okrepiamo krščansko družino.

SREDSTVA ZA OZDRAVLJENJE

Predvsem moramo vedeti to, kar nas uči vera. V pogledu krščanske družine je dovolj, če poudarimo: 1. Zakon je božja ustanova po izvoru in po spremembi, ki jo je izvedel Kristus; 2. Zakon je zakrament, in sicer velik zakrament, ker je zveza med možem in ženo simbol in podoba zaveze Kristusa s Cerkvijo. Je stalen zakrament, dokler živita oba zakonca v edinstvi in nerazdružljivosti božje vezi. 3. Otroci so od Boga. V pogledu naravnega življenja so roditelji orodje in Bog prvi vzrok življenja otrokovega. Z ozirom na nadnaravno življenje pa so otroci rojeni samo od Boga; 4. V družini je nespremenljiva hierarhija: moč je glava dru-

Varnostni svet o Kongu

Varnostni svet je zavrnil sovjetski predlog, da se odstrani Hammarskjöld in odpokličejo Združeni narodi iz Konga, ter odobril kompromisni predlog afriško-azijskih držav, ki vsebuje sledeče točke: Združeni narodi lahko uporabijo tudi silo za preprečitev državljanske vojne v Kongu. Odpoklicati je treba belgijske vojake, izvesti preiskavo o Lumumbovi smrti, sklicati parlament in vzeti pod nadzorstvo kongoške obožene sile. Glasovanja sta se vzdržali Sovjetska zveza in Francija. Resolucija je kompromisna in zato ni nikogar prav zadovoljila.

Kasavubu in Ileo sta takoj protestirala, češ da resolucija krši kongoško suverenost. Katangski predsednik Čombe jo je označil za vojno napoved ZN in je razglasil splošno mobilizacijo. — V Stanleyvillu so pa na Gigenov ukaz iz maščevanja za Lumumbo usmrtili petnajst Kasavubujevih somišljenikov. Toda tisti komunisti, ki so točili toliko kokodrilovih solz za Lumumbo, molče kot grob o tem političnem umoru, ki je prav tako vse obsodbe vreden kot umor Lumumbe.

Hammarskjöld se trudi, da bi začel izvajati sklep Varnostnega sveta. Toda naletava na velike težave. V prvi vrsti mu manjkajo vojaki; zato je afriške države zaprosil, naj mu nujno pošljejo 5 tisoč mož. Imel je nešteto posvetov s člani posredovalne komisije za Kongo, a je delo zelo težko, ker si vsakdo po svoje razlaga sklep VS.

Hruščev nadaljuje z rovarjenjem proti ZN. Indijskemu predsedniku Nehruju je poslal spomenico, v kateri ga poziva, naj se Indija pridruži Sovjetski zvezi v

Volitve v Belgiji

V Belgiji je kralj Baldovin razpustil parlament. Razpisane so nove volitve, ki bodo 26. marca. Kralj ni sprejel odstopa liberalnih ministrov, ki so hoteli odstopiti iz vlade s krščanskimi socialci zaradi izvajanja enotnega zakona za ozdravitev gospodarstva. Pozneje so se pobotali in vlada bo tako ostala na svojem mestu do volitev.

Smrt Mohameda V.

V nedeljo je med operacijo v nosu umrl maroški sultan Mohamed V. Na njegovo mesto je stopil njegov sin Mulay Hassan, ki ga je pokojni kralj sam imenoval za svojega naslednika.

Mohamed je zasedel maroški prestol leta 1927. Po drugi svetovni vojni so ga Francozi izgnali, ker se je povezal z nacionalističnimi krogi v stranki Istiklal, ki je zahtevala maroško neodvisnost. Najprej je bil na Korziki, nato pa na Madagaskarju. Leta 1955 je moral Pariz popustiti in Mohamed se je slovesno vrnil v domovino, ki je postala neodvisna.

Novi maroški kralj Mulay Hassan se je rodil leta 1928 in je študiral pravo v Franciji. Leta 1953 je spremljal očeta v izgnanstvo in se z njim po 21 mesecih zmogovito vrnil v Rabat. L. 1957 ga je oče s posebnim ukazom imenoval za prestolonaslednika.

V splošnem sodijo, da bo novi kralj nadaljeval očetovo politiko.

bi jo morali voditi komunisti v novem okolju, katero je nastalo z De Gaullovo vrnitvijo na oblast. Thorez je za neusmiljeni boj proti De Gaullo. Toda načelni spor je tudi po odstranitvi Casanuove ter Servina ostal nerešen.

R A Z N O

Nova železniška zveza Rim-Moskva

V ponedeljek 27. febr. so se v Milanu sestali na 9. mednarodnem kongresu ANAV (Associazione nazionale agenzie di viaggio) predstavniki trgovskih in železniških krogov, da proučijo nove prometne zveze, ki bodo stopile v veljavo v prihodnji poletni sezoni. Zlasti je vzbudila zanimanje zamisel nove železniške proge Rim-Moskva, ki bo vezala italijansko z rusko prestolnico preko Firenc, Bologne, Dunaja, Varšave in Bresta. Ta mednarodni vlak bo sestavljen iz samih ruskih spalnih kupejev, ki so zelo udobni in moderno opremljeni. Potniki iz Rima bodo dosegli rusko prestolnico v 66. urah. Seveda bo temu primerna tudi cena in sicer 65.000 lir v eno smer v prvem in 45.000 lir v drugem razredu. Te vožnje naj bi se vršile v poletnih mesecih trikrat tedensko, v zimskih pa dvakrat.

Na kongresu so proučili tudi druga izboljšanja železniških zvez. Tako bodo uvrstili v železniški promet nov vlak, Milan-Pariz, ki bo dosegel francosko prestolnico v 8. urah in bo brzel s hitrostjo 102 km na uro.

Predlagali so zvišanje blagovne izmenjave

V Kopru so na sestanku, ki ga je imela tržaška delegacija italijansko-jugoslovanske zbornice iz Milana s člani odbora jugoslovansko-italijanske zbornice iz Beograda, sklenili, da bodo predložili predlog, da se blagovna izmenjava na obmejnih področjih zviša. V okviru tržaškega regionalnega sporazuma naj bi se povečala od 3.700 milijonov dinarjev v letu 1960 na 5.300 milijonov dinarjev v letu 1961.

V ZDA narašča kriminaliteta

V letu 1960 so v ZDA zabeležili 410.828 kaznivih dejanj ali 17.859 več kot v letu 1959. Med mladoletniki se je kriminaliteta povečala za 6,7 odst. izpod 16 let in za 8,9 odst. med 16. in 20. letom starosti.

Uporabili so ugodno priliko

Ob zadnjem sončnem mrku so na nekem griču pri Grossettu uprizorili Kalvarijo in ob naravni zatemnitvi snemali film iz Kristusovega življenja.

Slovenčeve iznajdbe za vesoljske ladje

Dr. Frank J. Modic, slovenski kemik, ki je zaposlen v raziskovalnih laboratorijih »General Electric« največje ameriške družbe za elektrotehniške izdelke, je nedavno sestavil kemično spojino z izredno ugodnimi lastnostmi za zavarovanje elektronskih delov vesoljskih ladij in raket. Nameravajo jo uporabiti pri gradnji bodočih ameriških vesoljskih vozil. Iznajditelj je doma iz Clevelanda, kjer je največja naselbina Slovencev v Ameriki. Svoje študije je dovršil že leta 1943, od leta 1951 pa je v službi pri »General Electric«. Je član raznih ameriških znanstvenih družb ter Chemical Society v Londonu.

Romarji v Lurdu v letu 1960

Preteklo leto je prišlo v Lurd okrog dva milijona romarjev. Največ romarjev je prispelo z avtomobili in sicer milijon stotisoč. S posebnimi vlaki je prišlo 30.000 volnikov. Iz Belgije je dospelo 96 posebnih vlakov z romarji, na drugem mestu pa je Italija z 68 posebnimi vlaki.

Kriza francoske KP

V francoski komunistični partiji je prišlo v zadnjih tednih do čistke. Marcela Servina in Laurenta Casanuova je Thorez izključil iz Centralnega komiteja. — Thorezovi pristaši pravijo, da niso hoteli priznati svoje napake: nista namreč odobraval Thorezove politike proti De Gaullo, ki se pogaja z alžirskimi uporniki.

Iz političnega odbora je bil izključen tudi bivši poslanec Krigel-Valrimont, češ da je dvoličnež, ker je delno zagovarjal De Gaullo.

Vse to kaže na krizo francoskega komunizma. Kriza je zelo globoka, vendar so jo za zdaj za silo zakopali. Gre namreč za različno gledanje na sedanjo francosko politično stvarnost in na taktiko, ki

Jugoslavija in Albanija

Jugoslavlani so ostro napadli albanske komuniste, ki so se znešli nad Beogradom med kongresom albanske komunistične partije. »Borba« je označila albanske komuniste za stalinovce. Objavili so tudi odgovor na sklepe moskovskega komunističnega sestanka, ki je obsodil jugoslovanski revizionizem.

Veljko Vlahović, čigar poročilo v Centralnem komiteju je objavila revija »Komunist«, je med drugim dejal, da pomeni moskovska resolucija korak nazaj od XX. kongresa sovjetske partije in da bo le škodovala delavskemu gibanju, kakor svoj čas resolucija Kominforma leta 1948.

Obsodba albanskega vohuna

28 letni agent albanske informacijske službe Ljus Vataj je bil na titograjskem sodišču obsojen na 7 let in 6 mesecev zapora. Vataj se je 13. julija 1960 predstavil jugoslovanskim oblastem kot politični begunec. V begunskem taborišču se je sestel z drugimi albanskimi begunci, od katerih je skušal zvedeti o vojaškem in gospodarskem položaju v Jugoslaviji. Ko ga je kontrospijonaža odkrila, je priznal svojo istovetnost. Izjavil je, da so ga za to nalašč izurili v Albaniji in celo tuji inštruktorji. Rekel je tudi, da so mu naročili, naj predvsem poižve ali so v Jugoslaviji ameriška oporišča in

tudi ali niso enote sedmega ameriškega brodogoja v jugoslovanskih pristaniščih.

Adenauer v Londonu

Pretekli teden je bil kancler Adenauer v Londonu pri Macmillanu. Govorila sta o splošnem svetovnem stanju, o Atlantski zvezi, o Kennedyjevi politiki, o morebitnem vrhunskem sestanku, o Kongu, Laosu, zlasti pa o postavitvi mostu med Vel. Britanijo in Evropsko gospodarsko skupnostjo. Adenauer bi rad pritegnil Veliko Britanijo k sodelovanju v okviru Zahodnoevropske zveze, katero je bil svoj čas predlagal Eden, da bi pritegnil Nemce k zahodni skupnosti, ko še niso bili v Atlantski zvezi. Zdej je usoda hotela, da bi morala ta organizacija služiti za zblizanje Angležev z Evropo.

Načelno sta se Macmillan in Adenauer sporazumela, da bo treba poživiti Zahodnoevropsko zvezo.

Odobren senatorski zakon za Trst

Tržaški politični krogi so z veseljem sprejeli novico, da je poslanska zbornica v drugem branju sprejela zakon o delitvi treh senatorjev tržaški pokrajini. S tem se je zaključil dolg postopek odobritve. Za začetek volivnega boja manjka sedaj še odobritev navadnega zakona, ki bo urejeval volitve. Senat že preučuje nek tak zakonski načrt.

KRŠČANSKI NAUK

Bog je ustvaril človeka

Razodetje o stvarjenju prvega človeka je napisal Mojzes takole: Bog je rekel: *Naredimo človeka po naši podobi in sličnosti; naj gospoduje vsem stvarjem na zemlji.* In Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po božji podobi ga je ustvaril, moža in ženo ju je ustvaril. Tedaj je naredil Gospod Bog človeka iz prahu zemlje in mu udahnil v obličje oživljajočega duha.

Nato je namestil človeka v lep rodovitni vrt, da bi ga obdeloval in varoval. Obenem pa mu je tudi rekel: *»Od vseh dreves v vrtu smeš jesti; od drevesa spoznanja dobrega in hudega pa nikar ne jej! Zakaj brž ko bi jedel od njega, boš moral umreti.«* (I. Mojz 1, 26-2, 15).

Bog je torej vzel tvarino za človekovo telo iz že ustvarjene snovi, dušo pa mu je posebej ustvaril in po njej je podelil človeku življenje. Prva dva človeka sta bila Adam in Eva. Od njiju izvirajo vsi ljudje.

Človeška duša je duhovna bit, je sestavni del človekove narave; brez razumne duše bi bil tudi človek žival. — Iz božjih besed, naj človek ne je od prepovedanega drevesa sledi, da ima naša duša razum, s katerim misli, in da ima tudi prostovoljo, da se svobodno odloča. Ker je ona duhovna bit, je tudi neumrljiva. Po njej je človek podoben Bogu in je zato visoko vzvišen nad vsemi drugimi stvarmi na zemlji. Le malo je nižji od angelov.

V psalmu (8, 5-8) beremo:

»Kaj je človek, da se ga spominjaš, ali sin človekov, da skrbiš zanj? In vendar, naredil si ga le malo nižjega od angelov, s slavo in častjo si ga ovenčal; dal si mu oblast nad deli svojih rok, in vse si podvrjel njegovim nogam... O Gospod naš Bog, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji!«

Poleg angelov je Bog tudi ljudi ustvaril, da bi ga nekoč gledali in pri njem večno živeli; zato jih je storil deležne svojega božjega življenja. Ta veliki in nezasluzeni dar imenujemo življenje milosti ali *posvečujočo milost božjo*. Vsled tega izrednega daru sta bila prva dva človeka posinovljenca božja in nadnaravno Bogu podobna.

Bog pa je prvima človekoma dodal še druge, za srečno poselejsko življenje dragocene darove. Smela sta namreč živeti v raju, v posebni bližini božji. Razsvetljeval je njiju razum s posebno lučjo in krepil je njiju voljo s posebno močjo, tako da je bilo njiju hrepenenje in teženje obrnjeno le k dobremu. Bila sta obvarovana vsakega nagnjenja k hudemu. Tudi delo ni bilo zanj nobeno breme. Bila sta prosta vsake bolečine, bolezn, zla in bi bila obvarovana tudi telesne smrti. — To so bili *posebni darovi rajске dobe*.

Milosti in darovi, ki jih je Bog podelil Adamu in Evi, naj bi prešli na vse ljudi. Vsi ljudje naj bi te milosti in darove podedovali obenem s telesnim življenjem od Adama.

Prva človeka pa sta morala, kakor prej že angeli, prestati preizkušnje pokorščine. V ta namen jima je Stvarnik dal eno samo, ne pretežno zapoved. Ako bi jo prestala, bi ohranila življenje milosti in vse druge darove zase in za vse svoje potomce. Ako bi pa božjo zapoved zavrgla, bi izgubila vse to zase in za ves človeški rod. — Nič čudnega in nič protinaravnega ni pri tem. Tudi človeški plemič zgubi lahko zase in za vse potomce plemiški stan, ako se upre svojemu vladarju, in družinski oče zapravi lahko vse svoje imetje nele zase, ampak tudi za vso svojo družino.

ŽIVLJENJE GOVORI

Zakaj anglikanska vera ni prava?

Angleška kraljica *Elizabeta* bo 5. maja sprejeta v avdienci pri sv. očetu Janezu XXIII. Vsekakor sta ta obisk in obisk canteburškega nadškofa Johna Fisherja mogočen znak, da se anglikanska cerkev bliža katoliški Cerkvi.

V začetku 18. stoletja je bilo v Angliji le okrog 120.000 katoličanov. Danes jih je že nad pet milijonov. Anglikanci se namreč zelo vračajo v katoliško Cerkev, od 12.000 do 15.000 se namreč letno spreobrne odraslih anglikancev. otrok je seveda vedno več krščenih v katoliški veri, lani nad 117.000.

Tu omenjamo spreobrnitev *Linton Sheldya*. Bil je anglikanski župnik. Vznemirjala ga je misel, da njegova (= anglikanska) ni prava Kristusova Cerkev.

Tako je razmišljal: Skoraj tisoč let smo bili katoličani. Naš poglavar je bil rimski papež. Zakaj nismo več skup? Odpadli smo mi, ne oni. Če zavistni sorodniki prepodijo družino iz starodavnega gradu, in se sami vanj naselijo, niso ti osvobodilci pravi predstavniki te družine. Tako lahko rečemo, da je katoliška Cerkev, ki so jo pred 400 leti prepodili iz naših katedral, še vedno prava Cerkev. — Tudi so nas učili, da ima katoliška Cerkev prave Kristusove nauke. Ločili pa da smo se od nje zastran njene organizacije (= da je le en poglavar, namreč rimski papež).

Toda če ima Cerkev pravi nauk, zakaj so ga naši predniki pred 400 leti zavrgli? In organizacija? Ali ni bil ves čas med apostoli

Peter poglavar? In Jezus Kristus je postavil le eno Cerkev: »Ti si Peter, Skala, in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev.«

Ko je neki njegov prijatelj, anglikanski župnik, prestopil v katoliško Cerkev, mu je Sheldy čestital. Ta mu je odgovoril: »Zakaj pa ti ne prestopiš?«

Se je študiral. Leto 1956, pred petimi leti je postal katoličan.

Naši vzhodni bratje

Ze večkrat smo priporočali novo knjizico Naši vzhodni bratje. Napisal jo je dr. Janežič. Knjizica je preprosta, a z ljubeznivo napisana, pa tudi strokovno na višku, saj je avtor dr. Janežič komaj dokončal študij na Vzhodnem inštitutu v Rimu, kjer se je pobilje spoznal z vsemi problemi krščanskega Vzhoda. Zato je mogel na majhnem številu strani napisati lep pregled vprašanja o ločenih kristjanih vzhoda in zlasti o pravoslavni. Potem ko oriše vzroke, zakaj je prišlo do vzhodnega razkola, in jih dobi na eni in na drugi strani, kakor se vedno zgodi, ko se dva skregata, se bolj na dolgo ustavi ob vzhodnih in južnih Slovanih, ki so imeli to nesrečo, da so krščanstvo sprejeli v času, ko je zorel vzhodni razkol in so zato pod vplivom Bizanca sami zašli v razkol. Omenja sv. brata Cirila in Metoda, ki sta s svojim delom hotela prepričati to največje nesrečo Cerkve v stoletjih, a zaradi kratkovidnosti in sebičnosti politikov tedanjega časa nista uspela.

Zanimanje za ločene kristjane je danes bolj živo kot kdaj prej, saj se bo prihodnji koncil vršil tudi v znamenju novih poskusov za združenje vseh verojočih v Kristusa v enem hlevu pod enim pastirjem. Knjizica je zato vredna tem večje naše pozornosti. (r+r)

Postna razmišljanja vsakdanjih ljudi

Smo v postnem času in ne bo odveč, če se vsaj v tem času malo zamislimo v nekatera pereča vprašanja časa.

I. NE UBIJAJ

Ves svet je vznemirjen. Zidovi hiš preplepljeni z letaki. Lumumba zavratno umorjen. Grozen zločin. Človek je vzdignil morilno orožje proti človeku in ga ubil. Kaj nad Abela. Ne ubijaj, se glasi naravni zakon od primitivcev do danes. In vendar se ubija, uboji se ponavljajo. In kdo obtožuje? Največji morilci. Oglasile so se vse komunistične države, ki najbolj neizprosnost čistijo politične nasprotnike v svojih lastnih vrstah. Čemu protesti Komunistične partije Italije zaradi Lumumbe, ko pa ista partija ni niti vrstice zapisala v obrambo prav tako zakonitega vladnega predsednika Nagyja, ki ga je postavila na zatožno klop in na morišče madžarska partija? Takrat nismo videli po zidovih nobenih letakov v obrambo človeškega dostojanstva. Pa ne segajmo tako daleč nazaj. Par dni po smrti Lumumbe se je izvršil v Kongu nov zločin. Tokrat je bil umorjen katoliški misijonar. Misijonar, ki je vse življenje učil: Ne ubijaj! In bil je sam umorjen, morda prav od tistih, katere je učil. Kolika tra-

gika! Toda čemu se spotikali in zgledovati! Morilci so med nami! Morilci smo mi sami. Če bi žalovali za vsemi, bi ne bilo dovolj črnilne, črnih dni bi bilo premalo v letu. Govorimo in pišemo o rodumu! Govorimo rajši o detemoru. Vas zanimajo statistični podatki naših matičnih uradov? Več smrti kot pa rojstev! In vendar ne moremo reči, da živimo v pomanjkanju, da se ne ljubimo, da se ne ženimo, pa nas je vendar vedno manj. Več je krst in pogreb kot pa krstov in zibel. Kaj rodumu, detemoru, to je rana naše dobe! Hočemo le živeti in uživati, nismo pa pripravljene na žrtve. Otrk stane, ni svobode za očeta in mater, ki morata bdeti nad otrokom, zato umor.

Umor nedolžnih, nerojenih, nekrščenih. Pa je to umor? Da, pravi umor. Umor človeka, ki se ne more niti braniti. Zločin nad človekom, nad narodom! Umor človeka je zločin proti naravi, zločin proti božji zapovedi, zločin nad človeškimi pravicami. Prav nobene razlike pa ni, če se nasilstvo zoper človekovo življenje zgodi nad odraslim, nad politikom, nad kulturnikom, ali pa nad nerojenim, ki je še pod materinim srcem, nad nerojenim.

Zločin nad človekom moramo obsoditi kot kristjani, kot civilizirani, kot ljudje.

Marijina božja pot v Loretu, kamor bodo poromali letos primorski Slovenci

Nov škof - domačin v Kongu

Nad 25.000 vernikov je prisostvovalo škofskemu posvečenju pomožnega škofa v Matadi, v Kongu. Krajevni škof je izvršil posvečenje, sopsosvečevalca sta bila dva škofa domačina. Prisostvovali so obredom tudi predsednik Konga Kasavubu, predsednik vlade Ilco, zunanji minister Bomkobo. Z msgr. Simon Nzita je število domačih škofov naraslo na pet, od katerih sta dva rezidenčna, namreč škofa v Goma in Luebo, trije pa so pomožni škofje.

Za krščansko nedeljo

Zveza katoliških žena nadškofije Köln je na svojem zborovanju pred nedavnim zavzela odločno stališče v problemu praznovanja nedelje. Zastopnice 150.000 katoliških žena kölnske nadškofije so v posebnem proglasu ugotovile, da struktura moderne življenja razdvaja družino vse dni v tednu, zato mora biti »Gospodov dan«, ki naj prav po veri in v veri združuje člane družine, nedotakljiv. V proglasu je tudi rečeno, da bi sveti značaj nedelje moral biti za vsakega kristjana zadeva vesti.

V Afriki vstajajo novi mučenci

Pripadniki umorjenega predsednika ministrskega sveta v Kongu, Lumumba, so napadli katoliško misijonsko postajo svetega Frančiška Ksaverija in jo povsem uničili in požgali, misijonarja, iz družbe Belih očetov, p. Renata Devosa pa stransko razmesarili in usmrtili. Tudi drugi duhovniki in redovnice so bili napadeni, a so se rešili pravočasno. Tudi domačim duhovnikom ni prizaneseno z napadi, kar priča, da pri vsem tem ne gre za politično delo, marveč za sovraštvo do vere in ne samo Evropejcev. Komunizem se s tem dovolj jasno razgalja in kaže svoje delo in cilje v afriškem nemiru. Naravnost linčali so ubogega misijonarja, mu odrezali ušesa in ga končno celo obglavili. — Zakaj komunisti ne protestirajo zaradi tega?

Britanska kraljica bo obiskala sv. očeta

Britanska kraljica Elizabeta in edinburški princ, njen mož, bosta na svojem povratku s potovanja v Indijo obiskala tudi

Italijo. Dne 29. aprila bosta z letalom prispela na Sardinijo, od koder se bosta vkrcala na kraljevsko ladjo »Britania«, ki ju bo pripeljala do Neaplja. Njun uradni obisk Italije bo tako trajal od 2. do 5. maja. V tem času bosta obiskala tudi sv. očeta v Vatikanu. Nato obiščeta še Firence, Benetke, Milan in Turin.

To bo drugi obisk britanske kraljice Elizabete v Vatikanu, a prvi odkar je kraljica. Elizabeta in Filip Edinburški sta obiskala sv. očeta Pija XII. leta 1951., ko je bila Elizabeta še princezinja.

Franco ovira katoliško univerzo v Španiji

Na nekaterih španskih univerzah, predvsem v mestih Valladolid in Barcelona, so skušali voditelji edinega študentskega sindikata SEU povzročiti manifestacije proti študiju na navarski univerzi, ki jo je pred osmimi leti ustanovila Opus Dei ter jo zgradila lanskega oktobra Sveta Stolica. Falangistični sindikat je zahteval, naj bi vlada ne priznala diplom te univerze, čeprav ji je ta pravica priznana v konkordatu, podpisanem leta 1953 med Španijo in Svetlo Stolicjo. V Barceloni so v tem poskusu študentskih nemirov sodelovali tudi anarhisti ter socialisti. — Dejstvo je, da vlada še vedno noče priznati te univerze.

Verjetno je vlada nasprotna priznanju te univerze, ker so na njej študentje vzgojeni v ozračju svobode in spoštovanja mnenja drugih. Torej so vse diktature enake v zatiranju svobode.

100-letnica Lacordairejeve smrti

Letos praznujejo v Franciji stoletnico smrti znamenitega pridigarja Henrika Lacordaireja. Sprva se je posvetil advokatskemu študiju, kmalu pa se je odločil za duhovniški poklic in se ves predal službi Cerkve. Znameniti so njegovi postni govori v pariški stolnici, ki so v njegovem času razgibali vse duhove. Da bi odprl pot redovništvu v Franciji, je vstopil v dominikanski red. Kasneje je bil celo izvoljen v parlament in za člana Francoske akademije znanosti. Umrl je 20. novembra leta 1861, star 59 let.

FILM

Resnica (La verità)

Dejanje filma je povzeto po resničnem dogodku, ki se je pripetil v Parizu pred tremi leti. Dvajsetletna Dominique je prišla iz nekega mesteca v Pariz, kjer je začela živeti razuzdano življenje, čeprav je bila iz resne in poštene družine. Zaljubila se je v nekega mladega dirigenta, a se je kljub temu vdajala prostaškim zabavam, dokler je ni on, razočaran zaradi njenega vedenja, zapustil. Tedaj je šele spoznala globino svoje ljubezni, a bilo je prepozno. Vendar ji ni vse njeno trpljenje, ves njen obup preprečil, da se ne bi še globlje pogrezala v blato. Ko je zvedela, da se Gilbert namerava poročiti z njeno sestro, s katero je skupaj študiral na konservatoriju in je bil z njo dober prijatelj, dokler ni spoznal Dominique, je šla k njemu z revolverjem z namenom, da se pred njim ustrelji. A ker jo je začel zasramovati in se iz nje norčevati, je sprožila nanj in ga ubila. Samo sebe je hotela potem umoriti s plinom, a so jo pravočasno rešili. Resnica, ki so jo iskali na procesu, je bila ta: ga je ubila iz ljubezni in se je hotela res umoriti ali pa je izvršila svoj zločin samo zato, da ne bi bila njena sestra srečna, torej iz same perverzности in zavisti? Odgovora na to vprašanje je dala sama obtoženka, ki si je ponoči prerezala žile in je s tem dokazala, da je Gilberta v resnici ljubila, da ni mogla brez njega več živeti.

S filmskega vidika ni mogoče o tem filmu izraziti nikake sodbe, kajti gledalcu se zdi, kot da bi bil ves čas sam prisoten na procesu, da torej le sledi dogodku iz kronike. Morda bi omenili le to, da je zelo posrečena zamisel nad raznimi fazami procesa pokazati dogodke, kot so se res zgodili. Reklji bi celo, da nam samo ti vmesni prizori orišejo glavno junakinjo filma, kajti na procesu zgubi njena figura vsak pomen, postane tako rekoč stranska oseba, ki daje priliko, da se vsa pozornost osredotoči na dveh odvetnikih.

Dejanje in osebe pustijo gledalca precej mrzlega in ga ne prevzamejo. Okolje, v katerem živi Dominique, je docela pokvarjeno: njeni prijatelji nimajo niti pojma o tem, da obstajajo kake moralne vezi. Ljubezen ni zanje nič drugega kot izključno seksualni odnos. Ko neha telesna privlačnost, je tudi ljubezni konec. Ljubezen med Dominique in Gilbertom je kaj čudna: čeprav je ona njegova ljubica, se ji ne zdi nič čudnega, če gre istočasno tudi z drugimi. Ti ljudje imajo res kaj čudne pojme o ljubezni, o morali, sploh o življenju! Ta film lahko primerjamo s filmom »Do zadnjega zdihljaja«: tudi tu vlada popolnoma materialistična in nihilistična filozofija, tudi tu je odsotno sleherno etično načelo in junaki smatrajo življenje kot lahko igro, s katero lahko počnejo, kar hočejo.

Film je zaradi materialističnega in nihilističnega naziranja prepovedan.

Mira

Ob tem in sličnih filmih, o katerih človek bere, se mora resno zamisliti, kakšna je današnja evropska družba, če so taki filmi res njeno ogledalo, kot trdijo režiserji. — Vemo pa, da niso, zakaj v Evropi in tudi med nami so še drugačni ljudje, dobri, požrtvovalni, nesebični; ljudje, ki tudi ljubezen in zakonsko življenje ne smatrajo samo kot zgolj nagonsko izživljanje, temveč jim je ljubezen še vedno visoka pesem in zakon sveta ustanova. Le na žalost filmski režiserji tega ne vidijo in zato blodijo le po nižinah človeški strasti. Kar nas je dobrih, ki se verujemo v ideale, se moramo temu upreti in slabe filme bojkotirati na celj črti. Ta namen ima tudi naša rubrika FILM. (Ured.)

Misijonska družba sv. Kolumbana

Leta 1918. je škof Edvard Galwin ustanovil misijonsko družbo sv. Kolumbana. Družba je je naglo razvila in šteje danes okrog 1000 članov, med katerimi je skoro 800 duhovnikov-misijonarjev. Misijonsko delo vršijo predvsem na Filipinih, na Koreji in Japonskem. Poleg 200 župnij upravljajo tudi nad 1800 misijonskih postaj. Misijonarji te družbe so lansko leto podelili 84.500 krstov.

Kapela zadnje večerje v Jeruzalemu

Kapela zadnje večerje na Sionu v Jeruzalemu je bila nedavno ponovno posvečena. Kapela je v bližini razmejitvene črte med Izraelom in Jordanijo; dolga leta je bila zasedena od vojaških oblasti. Sedaj so jo vrnili frančiškonom, ki so varuhi svetih krajev v Sveti deželi. Kapelo so obnovili.

Zbornik Svobodne Slovenije 1961

Založba Svobodna Slovenija v Argetini je poslala med naše ljudstvo 18. knjižno izdajo ZBORNIK-KOLENDAR 1961. Takoj ko vzameš Zbornik v roke, moraš priznati, da je publikacija lahko v ponos urednikom in založbi. Vsebinska te o tem še bolj prepriča. Velik napredek od prve žepne izdaje Koledarčka, ki je izšel prvo leto v emigraciji, pa do današnje izdaje. Pri vseh teh izdajah, naj bodo še tako skromne, opaziš, da so vse pripravljene z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo in brez zahtev po plačilu. Le s takimi ideali se lahko ohranjajo in množijo vse take izdaje, ki nimajo nikakih podpor, razen podpore zavednega in največkrat preprostega človeka, ki čuti veliko potrebo po lepi slovenski besedi.

Kakor prejšnja leta, tako je tudi letošnji Zbornik razdeljen v več delov.

Če listamo po delu z naslovom Naša beseda, bomo našli pesmi in črtice znanih pesnikov in pisateljev: Vinca Beličiča, Stanka Janežiča, našega primorskega rojaka pod psevdonimom Slavka Srebrniča, Vladimira Kosa, Marijana Jakopiča in druge. Lepa je igraica Domovina-sreče kraj, katero je napisal našim malim Jože Krivec. V kratkem igerskem nastopu te pisatelj vodi po naši lepi slovenski zemlji ter na preprost način ponovi z mladino vso slovensko literaturo ter pokaže velike moči — ljubitelje našega naroda. Pri zaključnem prizoru se otroci zahvalijo vsem tistim, ki so jih skozi vrsto let učili in utrjevali v Luči, Veri in Ljubezni. S temi nauki tudi hočejo v življenje. V zaključni sliki prosijo Vsemogočnega:

Daj narodu krepke sive,
hčere mu ponosne daj,
da slovenske domovine
dom naš bode sreče kraj!

V delu Izseljenski letopis nas razni članki seznanjajo z našimi rojaki, ki so raztreseni širom sveta. Tu najdemo tudi spominke na umrlega sociologa dr. Ivana Ahčina ter umrlega prvaka tržaških Slovencev dr. Josipa Agneletta.

Poseben del je posvečen umrlemu škofu-boguncu dr. Gregoriju Rožmanu. Tu čitamo razne izjave poznavalcev škofa Rožmana, ki v kratkih odstavkih osvetlijo veliko osebnost in delo pokojnega. Zanimiva je izjava francoskega ministra Duponta: »Komunisti so Vas, Prezvišeni, obsodili, da ste — fanatični pripadnik svojega poklica in vere —. Je to najlepše spričevalo, ki vam bi ga kdo mogel dati.« Iz zaključka tega članka spoznamo, da je bil pokojni škof Rožman dober pastir svoji čredi in vdan sin slovenskega naroda.

Še mnogo drugega koristnega in zanimivega je raztreseno po Zborniku.

Deli Zbornika niso tako urejeni, oziroma razdeljeni, kakor sem jih našteval. Hotel sem zaključiti s prvim delom, ki je najobširnejši in nosi naslov Razprave, dokumenti in razmišljanja. Uredniki so s tem delom hoteli prikazati, kakor je tudi razvidno iz podnaslova, da bi ob poznanju preteklosti in razumevanja sedanosti pravično zrlili v bodočnost. Škoda, da celotna vsebina tega dela, ki obsega okoli 110

Dr. ANTON KOROŠEC

strani, ni v pogled širši masi našega ljudstva. Marsikaj bi se naučili iz pretekle zgodovine in marsikdo, ki danes nima jasnih pojmov in ni popolnoma nič poučen o koristnem delu nekaterih zaslužnih moč iz preteklosti, bi znal ob listanju teh zgodovinskih in neizpodbitnih dokazih drugače gledati in ceniti vse, kar so ti zaslužni moči priložili naši slovenski skupnosti.

Zanimiv je dvajsetletni politični pregled od leta 1940 dalje pa vse do danes, s posebnim povdankom na naše slovenske razmere.

Dr. Tine Debenjak govori o spominih, življenju in delu pokojnega pisatelja dr. Ivana Preglja. Zanimiv je tudi njegov članek o pesniku Prešernu, kjer nam z raznimi citati Prešernovih pesmi dokazuje globoko vero v Boga našega največjega mojstra vezane besede. To najbolj opazimo iz pesnitve Krst pri Savici, iz katere govori jasna vera v posmrtno življenje in je v tej pesnitvi tudi pokazal pravega Boga, namreč Boga ljubezni. Saj pravi:

Da pravi Bog se kliče Bog ljubezni.

Da ustvaril je ljudi vse za nebesa.

V daljšem članku Ob 20-letnici smrti največjega slovenskega državnika dr. Antona Korošca (umrl 14. decembra 1940) — poroča dr. Miha Krek. Članek je nekaka osrednja točka celotnega letošnjega Zbornika in prinaša mnogo fotografij iz življenja dr. Korošca kot politika. Pisec nam pokaže nazorno življenje in politično delo dr. Korošca v raznih življenjskih obdobjih. Vidimo ga kot mladega poslanca v dunajskem parlamentu. Pred nami se potem razvijajo vse delo in borbe za osamosvojitve in združitve skoraj celotnega slovenskega naroda v novo državo Jugoslavijo. Pokazano je delo v novi domovini; delo in prizadevanje za odstranitev raznih medsebojnih nasprotovanj in nerazumevanj. Vse to delo je bilo le v dobrobit naroda, saj je dr. Korošec mnogo pripomogel k dosegu in ustanovitvi kulturnih ustanov.

Prav je, da je vse to zapisano in in bo tako nekoč služilo zgodovinarju, da bo

vse to delo postavil zopet v pravo luč. Vse delo pokojnega dr. Korošca skušajo danes v domovini zabrisati, tako zabrisati, da se niti ne ve, kje počivajo njegovi zemski ostanke.

Pred seboj imam letnik revije Dom in svet. V prvi številki 1941. leta je takratno uredništvo, pod vinjeto akad. slikarja Mihe Maleša, ki predstavlja žaljuči slovenski narod, zapisalo ob smrti dr. Antona Korošca tudi to:

»V spomin možu, ki ni pripisoval mogočnega uspeha svojih dejanj sebi, temveč slovenskemu kulturnemu geniju z besedami: — Slovenski možje, ki so narodu ustvarjali njegovo kulturo, slovenski narodni boritelji, ki so mu oblikovali nje-

gov obraz, so ga pripravili na velike dni, ko je konec svetovne vojne prinesel s seboj prelom tisočletne zgodovine.

Možu, ki je z vsemi svojimi močmi krepil to kulturno tradicijo in jo razvijal do najširših in tudi najvišjih mej, braneč in v življenje kliče ljudske prosvetne ustanove pa vse do vseučilišča in akademije, sna stotletij, s katerima je potrdil kulturno samobitnost in enakovrednost slovenstva v mejah države in pred svetom.

Klanjamo se njegovemu delu in njegovi veliki ljubezni do kulturnih vrednot, ki so vodilo tudi naši reviji, ter sprejemamo kot bodrilo iz svežega groba njegov klic: — Verujmo v narod! Ne v zaton, temveč v življenje, z vero v Boga in samega sebe! —

Ta klic je aktualen tudi danes. Kajti pesimizem vodi narod v pogubo. Današnjemu človeštvu je pa potrebno sonce in vera v lepše dni.

kristjane. Ljudje, ki so nam ostali zvesti, smatrajo svojo vero za resno zadevo.

Med našimi volivci pa so tudi taki, ki še vedno mislijo z ožonostjo na nekdanjo Osvobodilno fronto. Ali ne bi bila resna skušnjava, da se vrnejo tja, kjer so že bili? »Saj smo spet vsi eno!« bi se opravičevali.

Slozni v delu

Mnogo vprašanih je skupnih vsem Slovencem: naša šola, dvojezičnost, sploh poseben statut, 6. člen ustave. Posebno se zavedamo nevarnosti, ker se zemlja slovenskih posestnikov razlašča, plačuje po nizki ceni in se na to zemljo naseljujejo italijanski naseljniki. Seveda je pravično, da se beguncem pomaga, toda pri tem se mora priznavati tudi Slovencev pravica do zasebne lastnine. Toda mnogo je načinov, kako lahko branimo svoje pravice. Istočasno lahko mnogo organizacij nastopa v skupni zadevi, ne da bi pri tem trpel uspeh. Pri tem pa ne moremo zatajiti, da je nastal med nami po krivdi komunizma najgloblji razkol; nekaj nas je prepričanih katoličanih, nekateri pa so se oklenili brezbožnega komunizma. To razliko je bilo mogoče zabrisati samo, ako bi mi zavrgli katoliško vero ali pa komunisti svojo partijo.

Med demokrati

Demokracijski listi bodo morali posvetiti temu vprašanju še več pozornosti. Danes gre družba za tem, da se čim bolj demokratično uredi. Pri važnih vprašanjih so potrebne javne razprave. Sklicati je tudi treba čim širše zbiranje, morebiti tudi občne zbornice, kjer imajo lahko vsi besedo.

Posebno pa nam mora biti pri srcu, da zapustimo najlepši zgled mladini, ki bo za nami prevzela naše delo.

Radio Trst A

Teden od 5. do 11. marca 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Usoda smešnega pajaca«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Bazoviški zbor. — 17.00 Za smeh in dobro voljo - ponovitev. **Ponedeljek:** 18.00 Italijansčina po radiu. Osnovni tečaj. 17. lekcija. — 18.30 Mladi solisti. — 19.00 Postno predavanje - msgr. dr. Rudolf Klinc: (6) »Vse stvari ključje: On nas je ustvaril!«

Torek: 18.00 Sola in vzgoja - I. Theuerschuh: »Vzgojna posvetovalnica«. — 18.30 Tri simfonične pesnitve: Moussorgski: Noč na Golem brdu; Hačaturjan: »In memoriam«; Vrabec: »Delo« iz pesnitve »Tri obdobja«. — 19.00 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. 9. oddaja. — 18.30 Liki in značaj iz opernih del: (10) »Madame Butterfly«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 21.00 »Razporoka«, igra v dveh dej.; igrajo člani RO. — 22.15 Koncert gregorijanske glasbe.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: Strupi, mamila in nasladila: (10) »Jods«. — 18.30 Mendelssohnove in Regérjeve skladbe v izvedbi organista A. Esposito in violinista M. Roidia. — 19.00 Sirmo obzorja.

Petek: 18.00 Italijansčina po radiu. Osnovni tečaj. 18. lekcija. — 19.00 Postno predavanje - Stanko Zorko: (7) »Bog je ljubezen«. — 21.20 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna: »Pred 1100 leti je umrl panonski knez Pribina«.

Sobota: 15.30 »Ciklamen« po povesti Janka Kersnika; igrajo člani RO. — 18.00 Radijska univerza: (22) »Rastlina in dolžina dneva«. — 18.30 Srebotnjak: »Matja«, ciklus skladb za baritonista in orkester.

Problem slovenske edinosti

Trst, 28. februarja 1961.

Po slabi družbi glava boli

Pretekli teden je Katoliški glas pisal o motovilcu. Nekaterim je ta dopis ugal, drugim pa ne. Toda v tem so kreposti demokracije, da sme vsakdo da besede, četudi morebiti kaj neumnega pove.

Dogodki pa nas prehitujejo. Težko je pisati, ker tvoje pisanje ni morda več umestno, ko zagleda beli dan.

Tisti, ki berejo »Prim. dnevnik«, vedo, da napoveduje ta list skorajšnjo ustanovitev nekakega skupnega odbora vseh Slovencev. Ponedeljškova »Unitas« pa menda svari pred takim korakom. Slovenci imajo sicer pravico, da nastopajo za svoje pravice, tako piše. Toda tega naj ne delajo ločeni od demokratičnih Italijanov, ker bi to ne bilo učinkovito in bi delalo videz nacionalizma.

Neki Jona

To ni svetopisemski Jona, temveč neki dopisnik Piccolov. Ta še vedno pogreva stare obrabljene dokaze, zakaj ni treba dati Slovencev, kar jim gre. Ti gospodje se bodo spanetovali, ko bo že prepozno. Južna Tirolska uči. Sicer pa Tržaški Slovenci dobro vedo, kakšen tič je »Piccolo« in se pri njem ne bodo učili politične modrosti.

Neverni Tomaži

Na splošno pa se sliši med Slovenci, da na kake obljube ni nič dati, četudi so nekateri italijanski krogi začeli govoriti, da je treba Slovencev nekaj dati. Italijanskim politikom namreč ni ljubo, da se Slovenci družijo v neko skupnost, ker bodo imeli tako z njimi večji križ. Zato jih svarijo pred bratenjem s komunisti. Poleg tega pa je pri nas birokracija zelo počasna. Se sedaj imajo na primer neke urade za likvidacijo posledic mešinskega potresa, ki je bil več kot pred petdesetimi leti. V Slovenski Benečiji po skoro stoletnih obljubah, da bodo ondi Slovencev nekaj dali, ni še nič.

Petintrideset milijonov dolarjev

Znano je, da je Italija obljubila Jugoslovanom 35 milijonov dolarjev posojila, to je 22 milijard lir. S 14 milijardami lir bodo poravnali višee dolgove pri italijanskih izvoznikih, ostalih 8 milijard bodo dali Jugoslaviji kot pomoč. Zato je jugoslovanski diplomatom nerodno sitariti, da naj izvede Italija v Trstu statut. Nekaterim se zdi verjetno, da je Jugoslavija namignila svojim prijateljem v Trstu: »Pomagajte si, kakor morete!« Zato se ti krogi trudijo, da bi čim prej ustano-

vili nekaj organ pod njih vodstvom, v katerem bi bili zastopani vsi Slovenci.

Tako kot doslej ...

Tako je res našlo nekaj odmeva pri nekaterih to klicanje po povezavi. To delo bi se moralo nasloniti na moralno in morebiti tudi bolj otipljivo pomoč sosedov. Baj je nekdo izjavil: Tako kot doslej, ne more več iti. Mi se moramo obrniti tja gor!«

Ali je skupen odbor čarobna palica?

Danes ni več skrivnost, da se govori o nekem skupnem odboru, v katerem bodo zastopane slovenske stranke in morebiti druga društva. Slovenske sile bi se ne cepile, slovenski človek bi postal bolj pogumen, Italijani bi imeli pred nami več spoštovanja.

Seveda bi do odbora, ki bi zastopal vse Slovence, ne prišlo tako lahko. Kot že omenjeno, »Unitas« ni močno navdušena za tako kombinacijo. Ko smo ostali Slovenci podpisali skupne brzojavke ob naših izgrelih italijanskih dijakov, je poslanec Vidali mirno vložil samostojno interpelacijo pri ministrih in nihče mu tega ni zameril. Vprašanje je tudi, ali komunisti titovskega porekla res tako močno želijo, da bi k skupnemu odboru pristopili tudi Vidalijevi ljudje.

Pomniti pa je treba, da za Vidalijske glasuje precej Slovencev. Če v skupni slovenski kombinaciji izpadejo njegovi ljudje, ostanemo samo demokratični Slovenci in Neodv. soc. zveza (USI, to je titovci). Pri zadnjih pokrajinskih volitvah je bilo vseh veljavnih glasov na Tržaškem okrog 206.900. Naših in titovskih glasov skupaj pa je bilo okrog 10.700. To je približno pet odstotkov. Italijanske oblasti pa so o teh volilnih izidih dobro poučene, tudi v Rimu. Zato bi sicer posvetile našemu skupnemu nastopu primerno pozornost, toda ne bi nastala nikaka panika.

Kaj bi rekli naši volivci?

Nekateri naši volivci, teh je velik del, so verni katoličani. Mnogi živijo sredi komunističnega okolja, celo v družinah, katerih člani so večji del komunistični somišljeniki. Ti nazivajo naše ljudi, ki zahajajo v cerkev, z besedo »belčki« ali »beli fašisti«. Toda vrste vernikov, ki hodijo v cerkev, se ne redčijo, temveč jačijo. Zda si pa mislite, da bi dobili ti ljudje vtis, da smo se z ljudmi, ki izpovedujejo brezbožni materializem, znašli na skupni liniji. Naši ljudje ljubijo jasne in preproste pojme. Utenjlo bi se zgoditi, da bi kdo izmed njih sam pred svojo vestjo kljub naši propagandi glasoval za demo-

Knjižni dar Mohorjevih družb za leto 1961

CELOVSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Za zaključek tega kratkega pregleda o letošnjih mohorjevih knjigah si oglejmo dar celovške Mohor. družbe, ki je med vsemi tremi najstarejša in matica vsem ostalim.

Celovška Mohorjeva družba ima za seboj najdaljšo tradicijo; pozna jo sleherni Slovenec, posebno še starejši ljudje. Zato opažamo pri njej, da je med vsemi tremi po svetu najbolj poznana in najbolj razširjena. Ostali so ji zvesti zlasti starejši naši izseljenci v Ameriki in tudi v drugih delcih po svetu. Slišal sem, da ima nekako polovico naročnikov raztresenih širom sveta. To dejstvo narekuje njenim urednikom, da upoštevajo želje in potrebe bralcev ne samo na Koroškem nego tudi med izseljenci. To je razvidno predvsem iz koledarja. Ta je zato najbolj univerzalen po svoji vsebini. Vsled tega ima poleg običajnega koledarskega gradiva

še lepo število člankov raznovrstne vsebine. Predvsem več člankov posvečenih škofu Rožmanu ob njegovi smrti. Bil je msgr. Gregorij Rožman koroški rojak in velik dobrotnik Mohorjeve družbe. Zato se mu je Mohorjeva oddolžila z lepimi članki, ki osvetljujejo pokojnikovo delo. Posebno velja omeniti članek celovškega škofa Köstnerja Moje srečanje s škofom Rožmanom. Poleg tega je stalen sotrudnik celovške Mohorjeve družbe in koledarja pisatelj Karel Mauser. Koroška je temu pisatelju dala prvo varno zatočišče po begunstvu od doma po zadnji vojni. Zato je Mauser ostal zvest Koroški tudi sedaj, ko živi v ZDA. V svojih povestih se najraje ustavlja ob Koroških in njenih ljudeh, ki so tako slični njegovim rojakom na Gorenjskem tostran Karavank. Za Mauserjem se razvrstijo številni drugi sotrudniki iz tujine z raznovrstnimi članki vzgojne in poučne vsebine pa tudi zabavne. Da omenim le nekatere: Vinko Žakelj

(Belgija): V slogi je moč; Tone Zrnec: Slovenske šole v Kanadi Msgr. Oman (ZDA): Pri Svetem Lovrencu v Clevelandu. Dalje članek Med Slovenci v Braziliji, iz življenja avstralskih Slovencev itd. Res pisano življenje slovenske kovi razkropljene po vseh delih sveta, ki jo pa družijo koledar Mohorjeve družbe v Celovcu in zvestoba do materine besede. Seveda ne smejo manjkati verski in poljudni članki, s katerimi je posejan koledar. Zato moramo o njem po vsej pravici reči, da najde v njem vsakdo nekaj. Le primorski Slovenci smo se letos umaknili iz tega koledarja, ker smo si omislili lastnega. Bi pa bilo prav, da bi drugič bili v njem zastopani vsaj s kakim krajšim člankom, ki naj priča tudi o našem življenju in o naših težavah.

Poleg koledarja je Mohorjeva v Celovcu izdala še štiri druge knjige, dvoje povesti in dvoje drugih knjig. Prva je povest Karla Mauserja Ura s kukavico. Lani je Mauser izdal prvi del te lepe ljudske povesti, letos pa jo nadaljuje. Ne vem, ali se ne bo tudi on opogumil in dal še tretji

del svoje zgodbe o gorenjskih ljudeh, kakor je naredil njegov rojak Jalen s Ovčarjem Markom, ki ga je privedel že do tretjega nadaljevanja.

Druga letošnja povest je Umita kri Stana Pleška. To je pa domača koroška zgodba o dveh bratih in njunem sovrastvu zaradi zemlje.

Ze šesto leto pa izdaja Mohorjeva družba domačo zgodovino, ki jo je napisal pok. zgodovinar Fr. Erjavec. Iste odlike kot v prejšnjih zvezkih najdemo tudi v tem. V našem listu smo o tem delu Fr. Erjavca že večkrat pisali. Koroški Slovenci bodo v nekaj letih imeli v rokah čudovito in temeljito delo o svoji zgodovini, ki jim veliko lepega in tudi novega pove o njih preteklosti.

Kot četrta knjiga je končno izšla Mojca bere. To je lepa slikanica za otroke, ki jo je sestavil učitelj Rudolf Vouk. Namejnena je otrokom, ki se komaj učijo brati. V njej so zbrane najlepše otroške pesmi, kratke zgodbe, pravljice, uganke in podobno. Pri nas smo nekoč izdali Kolačke z istim namenom kot so sedaj Koroški

izdali Mojco: iz knjige naj otroci, ki so se za silo naučili črkovati, berejo zanje primerne pesmiče in pravljice, da tako vzljubijo materino besedo in se oprimejo slovenskega branja. Na Koroškem je namreč precejšnje število otrok, ki obiskujejo nemške šole, drugi zahajajo v dvojezične šole. Vsem tem in tudi tistim, ki so vpisani v slovenske šole, naj bo ta knjiga prijetno branje in zabava z lepimi slikami iz domačega otroškega življenja. Knjiga »Mojca bere« bi zato prav prišla tudi našim otrokom, da bi jim starši iz nje kaj lepega brali, oziroma da bi otroci sami imeli z njo veselje. Zato se knjiga dobi tudi ločeno od ostalih knjig.

Tako smo si ogledali letošnji knjižni dar naših Mohorjevih družb. Raznolik je, kakor so raznolike potrebe in razmere, v katerih delujejo vse tri; vendar dejstvo, da so tri, ni v škodo, temveč samo v korist, saj na ta način zajamejo veliko širši krog bralcev, kakor bi ga zajela ena sama ali morda dve.

Do 9. marca bo meja zaprta

Ker se slinavka med govejo živino na Goriškem in Tržaškem še vedno širi, so goriški in jugoslovanski mejni organi sporazumno sprejeli ukrep in zaprli vse prehode na Goriškem in Tržaškem do 9. marca. Na Goriškem je pet okuženih področij s 150 glavami živine. Na obeh straneh meje so že začeli s cepljenjem živine. Na Goriškem uporabljajo cepivo, ki ga je dalo brezplačno na razpolago pristojno ministrstvo za obmejne kraje in sicer za 5000 goved.

Zapora na obmejnih prehodih je stopila v veljavo popolno 24. februarja in sicer za dvostranska dovoljenja in za prepustnice. Dovoljen je le prehod s potnimi listi preko prehoda pri Rdeči hiši.

Dve smrti v družini škofa dr. Srebrniča

V torek preteklega tedna se je odpravil g. Franc Srebrnič v Solkanu, da gre v Vipavo na zdravniški pregled, a se je že pri vstopu v avtobus zgrudil zadet od kapi. Še isti dan je preminil, star 84 let. Pred dobrim tednom je v Gorici obiskal še svojo sestro Lucijo, staro 73 let, ki je tu živela s svojo nečakinjo Miro, in je tudi sama bolehal na poapnjenju žil.

G. Franceta so v sredo pokopali v Solkanu. K pogrebu je prišel namesto bolnega škofa-brata njegov pomožni škof z otoka Krka.

V petek zjutraj pa je Gospod poklical k sebi tudi sestro g. Lucijo, ki je, lepo previdena s sv. zakramenti za umirajoče, izdihnila svojo dušo v bolnici pri usmiljenih bratih v našem mestu.

V soboto popoldne smo tudi njo pokopali med molitvami njenih redovnih sester iz III. reda sv. Frančiška in iz bratovščine presv. Srca Jezusovega.

Pok. ga. Lucija, vdova izva prve svetovne vojne, je letos doživela v svojo veliko tolažbo obisk svojega sina, inženirja, g. Albina Mozetiča in njegove družine, ki so se na poti iz Indonezije v Argentino ustavili pri svoji mami za kak teden v naši stari Gorici v obojestransko veliko veselje.

Tako je stari, 85-letni škof izgubil kar v enem tednu dve srca, s katerima je bil skozi dolga leta povezan v bratovski ljubezni.

Njemu in vsem njihovim sorodnikom izražamo najsrčnejše sožalje.

Umril je odvetnik Angelo Culot

V petek zjutraj so v Gorici z vsemi častmi pokopali odvetnika Angela Culota, občinskega svetovalca in predsednika pokrajinske uprave. Že več mesecev je bolehal in se tudi sej ni več udeleževal. Njegovo truplo so iz stanovanja v ulici XXIV. maja prenesli v pokrajinsko palačo, od koder se je razvil v petek žalni spreved do goriške stolnice in nato na goriško pokopališče. Pogreba so se udeležili vsi predstavniki goriške oblasti, duhovščina, razne šole in zavodi ter veliko ljudstva.

Pokojni odv. Culot se je rodil leta 1895 v kmečki družini v Podturnu. Pravo je študiral v Gradcu, kjer je promoviral leta 1919. Ze leta 1922 je bil izvoljen za goriškega občinskega svetovalca. Za časa fašizma pa se je umaknil iz političnega življenja. Po drugi svetovni vojni je postal zelo vidna goriška osebnost in je zastopal krščansko demokracijo v občinskem in pokrajinskem svetu, kjer je bil predsednik. Za časa njegove predsedniške službe je pokrajinska uprava izvršila vrsto važnih del v naši pokrajini, zgradila več učnih zavodov, cesto Tržič-Gradež, začela z melioracijo krminsko-gradišanskega polja, ki ni še dokončana, sprejela načrt gradnje ceste Palmanova-Gorica in druge načrte, ki jih bodo morali izvršiti njegovi nasledniki.

S smrtjo odv. Culota sta ostali v našem mestu dve vodilni mesti prazni: mesto občinskega svetnika in mesto predsednika pokrajinske uprave.

V petek zvečer sta bili žalni seji občinskega in pokrajinskega sveta, na katerih so svetovalci raznih strank imeli spominske govore.

Smrt gostilničarja

Pretekli ponedeljek so ob veliki udeležbi pokopali znanega goriškega gostilničarja iz ulice Oberdan dvainpetdesetletnega Rudolfa Peršolja, ki je umrl na posledicah operacije v sanatoriju Sv. Justa. Doma je bil iz Kojškega v Brdih, a je že dolgo let prebival v Gorici in vodil gostilno »Pri treh prijateljih« blizu glavne pošte. Kako je bil priljubljen je pokazal

njegov pogreb, zlasti še velika udeležba moških. Prizadeti družini tudi naše sožalje, pokojnemu Rudolfu pa večni mir.

Anagrafični podatki goriškega mesta

Dne 31. decembra 1960 je štela goriška občina 42.690 prebivalcev, od teh 23.055 žensk in 19.635 moških. Rodilo se je 518 otrok in umrlo 448 oseb. Porok je bilo 656. Torej dosti več porok kot rojenih otrok.

RAJBELJ

V nedeljo 26. februarja se je vršil v naši kinodvorani pevski koncert tukajšnjega mešanega pevskega zbora. Nastopil je z vrsto furlanskih, slovenskih in nemških ljudskih pesmi in tudi modernih. Dirigent je bil naš g. župnik Tomasini.

Nabito polna dvorana je pričala, da ljudstvo take koncerte pozdravlja. Gospodu župniku pa gre zahvala za njegovo požrtvovalnost, saj ni tako lahko Italijane naučiti pesmi v treh jezikih. Želimo in upamo, da bo g. župnik pripravil še kaj podobnega, saj to zbljuje tri tu živeče narode. — V zboru seveda niso manjkali tudi slovenski pevci in pevke.

Doberdob

V nedeljo smo imeli v natrpani župnijski dvorani kulturni večer posvečen kato-

Postavili so bombo na dvorišče uredništva PD

V petek 24. februarja popoldne so na dvorišču uredništva in tiskarne Primorskega dnevnika v ulici Montecchi našli dinamični naboj, ki le po srečnem naključju ni eksplodiral. Bombo je sestavljalo šest dinamičnih nabojev, ovitih v dve vžigalni vrvice, ki sta bili speljani do detonatorjev. Prva vžigalna vrstica je zgorela do polovice, druga pa je ugasnila le štiri centimetre pred detonatorjem. V naboju je bilo več kot pol kg dinamita v prahu in, če bi prišlo do eksplozije, bi vsa stavba utrpela znatno škodo. Verjetno, da so se tisti, ki so bombo vrgli na dvorišče, zbalii posledic in sami obvestili najprej uredništvo lista Unità, nakar je Unità o tem obvestila PD. Uredništvo Unità je dobilo telefonski opomin: Tu Movimento irredentista nazionale. Na dvorišču Primorskega dnevnika leži bomba. Ko je ravnatelj tiskarne PD pregledal dvorišče, je res našel vrečico iz katere sta moleli dve vžigalni vrvice. Policija je uvedla preiskavo, ki pa se verjetno ne bo zaključila z aretacijo malopridnežev, saj je šlo za napad na imovino Slovencev.

Neredi ob splošni stavki tržaških kovinarjev

V petek 24. februarja je vseh pet sindikalnih organizacij iz Trsta in Tržiča napovedalo splošno stavko v tržaških in tržičkih ladjedelnih. Tržaški delavci so se v petek zbrali v mestnem središču na trgu Goldoni in na Korzu, da bi protestirali proti nepopustljivosti vodstva CR-DA. Toda tu je nanje navalila policija in v spopadu, ki je nastal, je bilo ranjenih 6 delavcev in 5 policistov. Tržačane je napad policije zelo razburil, saj so lahko pred komaj tednom dni videli, kako je policija mirno pustila, da so italijanski dijaki divjali po mestu in razbijali stavbe in trgovine Slovencev. Zanje pač ni veljal izgovor, da ovirajo promet, kakor so trdili ob napadu na delavce. V znak protesta in solidarnosti s tržaškimi kovinarji sta oba sindikata Acegata napovedala še isti dan enournno protestno stavko vseh mestnih prevoznih sredstev. Prav tako so napovedali protestno stavko tudi vsi pristaniški delavci.

V soboto se je stavka ladjedelnih delavcev nadaljevala. Delavci so se sestali v kinu »Grattaciolo«, kjer so se izrekli za nadaljevanje stavke za nedoločen čas. Delavci so šli nato v strnjeni povorki po mestnih ulicah in ob njihovem mimohodu so trgovci in javni lokali spustili rola. Neredov ni bilo, policija je le mirno spremljala demonstrante.

Cudimo se, da državne oblasti ne morejo najti zadovoljive rešitve temu težkemu stanju, ki hromi vse delo v naših ladjedelnih in povzroča vsem zelo veliko škodo, korist pa samo komunistom.

liškem tisku. Po predavanju z barvnimi slikami je sledilo petje domačega zbora in rajanje po narodnih motivih. Ob koncu je bil še bogat srečolov. Veselih obrazov smo zapustili dvorano z željo po podobnih prireditvah.

Naši delavci nestrpno čakajo končne odločitve sindikatov in vodstva C.R.D.A. v Tržiču. Veliko ur so že zgbili s ponovnimi stankami zaradi poviška plače.

Slovenska Benečija se prazni

Vsako leto gre vedno več naših ljudi v Nemčijo na delo. To ni sicer nič novega, novo pa je to, da naši izseljenci kličejo k sebi tudi svoje družine. Cloveku je težko samemu v tujini, ko nima ne doma ne prave hrane, ko so prazniki zanj le pusti dnevi. Če je družina skupaj, pa je vse laže. Vendar so te izseljenke družine za nas izgubljene. Včasih še pogledajo domov, ko bodo otroci odrasli, pa jih ne bo več. Naši izseljenci očetje zelo hvalijo nemške strokovne šole. Doma sploh ni bila šola, pravijo, v Nemčiji so se začeli šele učiti.

Kakor kaže, bomo beneški Slovenci postali še druge narodnosti: tisti, ki so doma študirali in dobili državne službe, se imajo za Italijane, tisti, ki so šli pred leti v Belgijo, Francijo, so postali Belgijci in Francozi in govore že francoski; zadnja leta hodijo naši ljudje v Švico in Nemčijo in bomo čez nekaj let imeli zopet Švicarje in Nemce. Le tisti, ki ostanejo doma, ali pa še hodijo domov, bodo ostali Slovenci.

(Po Matajurju)

»ZELEZNICAR« v Bazovici

Zelezničar Andrej se vsled sebičnega zadržanja hčerke in sina vdaja vinu. Oba zapustita očeta, ki ima še druge nezgode na delu. Družina je uničena, oče je do obupa potrt in iztirjen.

Samo žena in mali Sanderček mu ostane ob strani. Zlasti sinček ni izgubil spoštovanja in ljubezni do očeta: njegova čista otroška ljubezen rešuje očeta iz obupa.

Oče oboli. Bolezen prikljče domov hčerko in izgubljenega sina. Družina je zopet združena.

Da se take reči godijo v Bazovici? Ne! To družinsko tragedijo bomo videli prihodnjo nedeljo — 5. marca — v naši dvorani: predvajali bomo odlični film: ZELEZNICAR, ki je doživel veliko uspeha povsod prav zaradi svoje iskrenosti in iskanja rešitve v nesebični ljubezni.

Zvesta žena, polna ljubezni, ki vse da in nič ne zahteva, in nedolžno otroško srce sta za marsikaterga družinskega očeta edina rešitev iz zablod!

Odrasli! ne zamudite tega filma, ki vam bo veliko povedal. Otrokom ga odsvetujemo!

Preteklo nedeljo smo ob veliki udeležbi spremljali k zadnjemu počitku Frilino mater Ančko Križmančič, ki je dosegla lepo starost 86 let. Z njo je družina izgubila vedno delavno, skrbno in ljubečo mater, župnija pa zavedno in zgledno faranko. Ob takih izgubah se marsikateri vernik vprašuje, kdo bo nadomestil te nesebične, dobre krščanske matere? — Številnim sorodnikom naše iskreno sožalje. Materi pa večno plačilo!

Sv. Ivan

Zabeležiti je treba žalosten in pretresljiv dogodek, ki je v naši župniji globoko presunil vse dobre slovenske družine. Prostovoljno so šle v smrt, to je zastrupile so se s svetilnim plinom štiri osebe, dva priletna zakonca v Bregu (D. Chiesa) in mati s sinom (37-letnim) na Vrdeški cesti. Ni mogoče točno ugotoviti vzrokov, okolnosti pa jasno kažejo, da gre za samomor. Nesrečna smrt pokojnih je vsem v spodbudo, da delamo za izboljšanje veri protivnega okolja, ki ne more nuditi človeškemu življenju prave orientacije in sreče. — Sorodnikom naše sožalje, rajnikom pa želimo milostljive božje sodbe.

Novo pokopališče na Pesku

Po drugi svetovni vojni so našo starodavno gročansko župnijo takorekoč uničili: razdelili so jo na dva dela: cerkev sv. Tomaža, župnišče, pokopališče in vas Vrhpolje so ostali v Jugoslaviji; Gročana in Pesek pa v Italiji. Ista usoda je doletela kaplanijo Drago: cerkev, pokopališče, župnišče in vasice: Nasirc, Mihele ter Krvavi Potok so onstran meje, Draga in mali Botač tostran meje.

Prebivalci Gročane, Peska, Drage in Botača so tako ostali brez cerkve, pokopališča in duhovnika. Bazoviški župnik je v škofovem imenu opravil te vasice od

razmejitve naprej do danes. K službi božji so hodili v Bazovico, na bazoviškem pokopališču so pokopavali svoje mrljice.

Pred 6 leti je bila zgrajena cerkev Brezmadežne na Pesku, ki služi vsem navedenim vasicam župnije Gročane in Drage tostran meje.

Preteklo nedeljo je bilo blagoslovljeno novo pokopališče na Pesku. Postavila ga je dolinska občina z državno podporo. Blagoslovitev je opravil č. msgr. Natal Silvani, openski dekan. Udeležba je bila lepa, čeprav štejejo vse štiri vasi komaj 250 duš. Tudi iz Jugoslavije je prišlo lepo število faranov.

Hvaležni smo vsem, ki so pripomogli k postavitvi novega pokopališča.

OBVESTILA

VELIKONOČNA DUHOVNA OBNOVA ZA SLOVENSKE IZOBRAZENCE NA TRŽASKEM bo letos od 3. do 5. marca v jezuitski kapeli (Trst, Via del Ronco 12, vhod: Via Marconi 32). — Spored: V petek 3. marca ob 20. uri: **Vloga Ialka v Kristusovem mističnem telesu** (govori msgr. dr. Lojze SKERL). — V soboto 4. marca ob 20. uri: **Rast v »sveto duhovstvo«** (govori dr. Jože MIKLIČ). — V nedeljo 5. marca ob 10. uri: **Skupna euharistična daritev z duhovno misljo** (dr. Stanko JANEŽIČ). Nato bo v dvorani predaval msgr. dr. Jakob UKMAR: **Delo izobraženca za boljši svet.** — Vsi slovenski izobraženci ste na obnovo toplo vabljeni.

URA ČESENJA za duhovniški nastavek se vrši vsak četrtek v postu ob 17. uri v cerkvi starega sv. Antona v Gorici.

POSTNE PRIDIGE so vsak petek ob 20. uri pri Sv. Ignaciju v Gorici.

TRGOVINA Z JESTVINAMI GULLI, ul. Giulia 114, Trst, išče vajenca v starosti od 16 do 20 let. Tel. 96261.

DAROVI

Za Vincencijevo konferenco na Opčinah so darovale dobre osebe 1000 lir, namesto cvetja na grob pokojnega Martina Daneva-Bog povrni!

Za Katoliški dom: Znidaršič vd. Delpin 500; Družina Brajnik 500; L. M. 5.000; F. J. 1.000; B. J. 1.000; L. R. 2.000; K. F. 1.000; M. M. 2.000; K. N. 500; S. S. 5.000; K. C. 2.000; S. 1.500; S. L. 1.000; K. C. 1.000; S. M. 5.000; H. A. 2.000; P. K. 500; T. V. 1.000; T. S. 3.000; L. J. 2.000; B. V. 1.000; B. I. 500; NN družbenica 10.000; NN družbenica 5.000; NN družbenica 10.000; NN 2.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Vsem prijateljem in znancem javljam žalostno vest, da je 22. februarja umrl v Ljubljani v 90. letu starosti moj dragi oče

ANTON DODIČ

želez. upokojenec

Prosim, molite za pokoj njegove duše. Za vsako Vašo molitev: Bog plačaj! V imenu vseh sorodnikov

ANTON DODIČ, sin - duhovnik pri šolskih bratib. Bordighera

ZAHVALA

Ob težki izgubi svoje nepozabne tete

LUCIJE

ki je že od mladostne osirotelosti zame materinsko skrbela, se v imenu vseh sorodnikov iskreno zahvaljujem za vse dokaze naklonjenosti blagih duš in njih molitve ter spremstva pri pogrebu. Posebna zahvala bodi preč. stolpnemu župniku msgr. Velciju. — Bog vam bodi plačnik!

MIRA SREBRNIC

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi tolikega sožalja ob smrti naše nepozabne

N. D. Alojzije Baronice Bianchi Vojvodinje Casalanza

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli z nami sočustvovali.

Rubije pri Sovodnjah ob Soči, 28. februarja 1961.

Družina barona BIANCHI